

[Landbrugsministeren.]

erindres, at formålet med dens undervisning ikke er at give en udvidet praktisk uddannelse, men derimod at bibringe de studerende en dybere forståelse af fagenes grundelementer, at give dem forståelse af den biologiske, tekniske og økonomiske sammenhæng inden for de enkelte erhverv og at give dem et alsidigt overblik over alle fagets problemer.

Til opnåelse af en sådan alsidighed hjælper en beliggenhed i umiddelbar nærhed af mark, stald og skov kun delvis. Det vil — uanset hvor højskolen ligger — være nødvendigt at supplere den teoretiske undervisning med mange ekskursioner til landets forskellige egne.

Hele den sagkundskab, der står til rådighed for mig, går i øvrigt enstemmigt ind for, at en udbygning på stedet vil give den for højskolens trivsel bedste løsning, og det er det; der for mig er det primære.

Da der, så vidt jeg kan se, ikke fra anden side er fremført virkelig tungtvejende argumenter for en flytning — bortset fra egnsprægede — har jeg set mig nødsaget til endnu en gang at fremsætte forslag om udbygning på stedet bortset fra nogle mindre forskningsvirksomheder, der kan anbringes på Højbakkegård.

For imidlertid ikke at afskære muligheden for, at der engang i fremtiden kan vokse en ny landbohøjskole op andetsteds i landet, således som det i sin tid skete med hensyn til Århus universitet, går det nu fremsatte forslag ud på en væsentlig mindre udbygning end tidligere foreslået. Det nu fremsatte forslag tilsigter at skabe forsvarlige forhold for den forskning, der for tiden foregår, og for en undervisning af det antal elever, der kan påregnes i den nærmeste fremtid. Det overlades således til fremtiden, om et senere behov for plads som følge af vækst i forskningsarbejdet eller elevantallet skal tilgodeses på Frederiksberg eller andetsteds i landet.

Ved at blive på Frederiksberg opnår man at bevare højskolens forbindelse med andre videnskabelige institutioner, hvilket er meget vigtigt. For selv om landbohøjskolens omfattende fagområder har gjort den til en stor læreanstalt, er den dog ikke så stor, at den kan stå alene. Hvis dens videnskabelige liv ikke skal stagnere, må den have en

lang række effektive kontakter: med universitetet, Danmarks tekniske højskole, farmaceutisk højskole, handelshøjskolen og med mange andre videnskabelige institutioner og laboratorier f. eks. seruminstituttet, Risø, geodætisk institut, statens forsøgsgårde og statens forsøgsmejeri, med akademiet for de tekniske videnskaber, med landbrugs-, havebrugs- og skovbrugsorganisationernes centralorganer og med administrative organer som statsskovdirektoratet, veterinærdirektoratet og matrikeldirektoratet. Disse forbindelser er meget afgørende for højskolens trivsel, de er for længst etableret og er under stadig udvikling.

For at blive på Frederiksberg taler endvidere, at denne løsning er meget væsentligt billigere end en hvilken som helst anden løsning. Det er i og for sig ganske naturligt, at det er sådan, for på Frederiksberg har man gennem et århundrede investeret betydelige beløb for at gøre grund og bygninger så hensigtsmæssige som muligt. Ved en flytning andetsteds hen er det sikre, at man forlods skal afholde udgifter til etablering af de ca. 35 000 m² bruttoareal, der nu forefindes på Frederiksberg. Dette er også en medvirkende årsag til, at jeg har set bort fra en udbygning i Københavns nærhed. Det, der ville opnås ved en sådan flytning, står ikke i rimeligt forhold til merudgiften.

Hertil kommer yderligere, at en flytning af skolen over længere afstand vil betyde meget forøgede driftsudgifter og i øvrigt store praktiske problemer i byggeperioden, idet en del af grundvidenskaberne for tiden doceres af fælles lærere for flere afdelinger. For øvrigt ville en sådan flytning frembyde vanskeligheder i en hidtil ukendt grad. Noget lignende har aldrig været forsøgt her i landet — om overhovedet noget sted. Det drejer sig nemlig ikke blot om højskolens apparatur og store samlinger, men om mere end 1 000 studerende og ca. 400 familier. Det drejer sig yderligere om de institutioner, som er knyttet nær til højskolen.

Man har været inde på, om ikke højskolen kan deles.

Da højskolen blev oprettet, var den bærende tanke at skabe en højere læreanstalt, som omfattede alle de uddannelser, der er knyttet til jordbruget i Danmark.